

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж2 По1 341/12
Дана 08.08.2012. године
Б Е О Г Р А Д

ОИ одузимање имовине проистекле из кривичног дела
ОК организовани криминал

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Верољуба Цветковића, председника већа и судија мр Сретка Јанковића и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Стојаном Петровићем, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 Кривичног законика и др., одлучујући о жалби пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1, адвоката АБ, изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења, Пои-По1.бр.13/12 од 28.05.2012.године, у седници већа одржаној дана 08.08.2012.године, донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1, адвоката АБ, **УКИДА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења, Пои-По1.бр.13/12 од 28.05.2012.године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења, Пои-По1.бр.13/12 од 28.05.2012.године, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК.6/12 од 09.05.2012.године, за привремено одузимање имовине, па је:

Имовина за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела извршеног од стране окривљеног АА, привремено одузима и то:

-од трећег лица, власника, АА, ЈМБГ __, девојачко __, рођене __.године, са пребивалиштем у __, Република __, ул. __ бр. __, са боравиштем у Београду, __ бр. __, мајке окривљеног АА,

-гаража аа.

Истим решењем одређено је да привремено одузимање може трајати до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, а имовина је сходно

одредби члана 37 Закона, поверана на управљање Дирекцији за управљање одузетом имовином до доношења одлуке по захтеву за трајно одузимање имовине.

Против наведеног решења, благовремено је жалбу изјавио пуномоћник окривљеног и трећег лица, АА1, адвокат АБ, због битне повреде одредаба поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде Закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као и другостепени укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем и жалбом пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1, па је по оцени жалбених навода и предлога нашао:

Жалба пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1 је основана.

По налажењу Апелационог суда у Београду, основано се жалбом пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1 указује да је првостепени суд доносећи побијано решење учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, јер у истом није навео разлоге о одлучним чињеницама, а разлози који су наведени су у знатној мери нејасни и противречни, као и да је исто засновано на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Закључак првостепеног суда у образложењу побијаног решења у ком наводи да је приликом процене да ли постоји основана сумња да имовина која је предмет Захтева тужилаштва проистекла из кривичног дела, као и да ли постоји очигледна несразмера између имовине која је предмет захтева с једне стране и законито стечених прихода окривљеног и трећег лица са друге стране за основу оцене доказа које је предложило Тужилаштво за организовани криминал, уз утврђивање да је вредност непокретности-гараже која је предмет захтева тужилаштва износила у моменту купопродаје 18.973 евра, што је утврђено из уговора о купопродаји непокретности, као и разлози за усвајање захтева тужилаштва, који произилазе из околности да постоји оправдана сумња да је окривљени АА извршио два тешка кривична дела од којих се једно односи на продају опојне дроге-кокаина, чијом продајом се остварују енормне зараде, а за која кривична дела су законом прописане затворске казне са дугим трајањем, да се окривљени и поред свих предузетих мера домаћих и иностраних органа ради откривања и гоњења у циљу обезбеђења његовог присуства и даље налази у бекству дуже од две године, које чињенице по налажењу првостепеног суда значајно могу утицати на њега као фактичког власника имовине која се од његове мајке - трећег лица овим поступком привремено одузима, да њоме располаже и на такав начин спречи или отежа одузимање исте, и за коју нису пружени докази да је стечена на основу законитих прихода, односно да је добијена на неки други законит начин, уз оцену законито стечених прихода окривљеног и трећег лица где суд налази да окривљени као ни треће лице нису обвезници пореза на доходак грађана на територији Републике Србије што се закључује из извештаја СБПОК-а јединице за финансијске истраге и чињенице да пуномоћник окривљеног и трећег лица у року који му је суд оставио није

приложио доказе на основу којих би суд могао да закључи да треће лице АА1 је могла постати власник предметне непокретности, се по налажењу Апелационог суда у Београду, за сада не може прихватити.

Наиме, по налажењу овог суда осим набрајања разлога којима се руководио за доношење решења, односно набрајања разлога којима се руководио приликом усвајања захтева Тужилаштва за организовани криминал, првостепени суд доносећи побијано решење није дао јасне разлоге на којима је засновао своју одлуку, због чега је побијано решење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка, а која битна повреда је последица погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

У образложењу побијаног решења, првостепени суд по налажењу овог суда није дао јасне разлоге на основу којих закључује да је имовина која се одузима од трећег лица АА1, мајке окривљеног АА пренета на исто лице односно да је иста имовина купљена од новчаних средстава за које је окривљени АА основано сумњив да је остварио вршењем кривичних дела која су му стављена на терет, а у циљу скривања исте, а на шта је првостепени суд био дужан у складу са чланом 33 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, по којој одредби је суд дужан да утврди да је имовина пренета на треће лице без накнаде или уз накнаду која очигледно не одговара њеној стварној вредности односно да утврди да ли је предметна имовина поклоњена од стране окривљеног АА трећем лицу АА1 или је само фиктивно продата или размењена и да ли је за њу пружена реална тржишна накнада, што представља фактичко питање које је суд морао утврдити, доносећи побијано решење и дати разлоге на основу којих то закључује, не утврђујући при том ни чињеницу да ли је предметна имовина пренета у циљу осујећења њеног одузимања, а које чињенице по налажењу овог суда од значаја приликом одлучивања.

Потом, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд у образложењу побијаног решења није дао јасне разлоге, на основу којих је извео закључак да предметна имовина представља знатну имовину и да постоји очигледна несразмера између законито стечених прихода трећег лица АА1 и вредности предметне непокретности која је одузета од трећег лица, којом приликом није у довољној мери ценио ни чињеницу да је треће лице - АА1 држављанин Републике __, не ценећи да ли иста има законито стечене приходе на територији __, већ је само у односу на њу ценио законито стечене приходе на територији Републике Србије, а која чињеница је по налажењу овог суда такође значајна за доношење одлуке, имајући у виду да нашим законским прописима није забрањено да држављани Републике __ купују имовину на територију Републике Србије, а на шта се основано указује у жалби пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1.

Такође, доносећи побијано решење првостепени суд по налажењу овог суда није дао јасне разлоге, на основу којих закључује да би треће лице предметном имовином могло да расположи и да на тај начин спречи или отежа њено одузимање, а на шта је такође био у обавези у складу са одредбама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Као је побијано решење донето уз битну повреду одредаба кривичног

поступка односно како иста не садржи разлоге о одлучним чињеницама и како је донето на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је уважавањем жалбе пуномоћника окривљеног и трећег лица, АА1, исто морало бити укинато и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битну повреду на коју је овим решењем указано односно даће јасне разлоге на основу којих закључује да је захтев тужилаштва за привремено одузимање предметне непокретности од трећег лица АА1 основан, и утврдиће потпуно чињенично стање, односно утврдиће да ли треће лице АА1 има законитих прихода на територији Републике __, затим даће јасне разлоге на основу којих закључује да је предметна имовина пренета са окривљеног АА на треће лице АА1, даће јасне разлоге на основу којих закључује да се ради о знатној имовини и очигледној несразмери између прихода трећег лица и вредности имовине, као и разлоге на основу којих закључује да је окривљени АА фактички власник предметне имовине.

Са изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, у смислу члана 467 став 3 Законика о кривичном поступку, одлучио је као у изреци решења.

Записничар

Стојан Петровић, с.р.

Председник већа-судија

Верољуб Цветковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Светлана Антић